सप्तमीमाह। "उषासानक्तमश्विना। दिवेन्द्रꣳ सायमिन्द्रियैः। सञ्जानाने सुपेशसा। समञ्जाते सरस्वत्या" इति। हे अश्विनौ उषासानक्तशब्दवाच्ये अहोरात्राभिमानिन्यौ सप्तमप्रयाजदेवते इन्द्रं दिवा इन्द्रियैः सञ्जानाने संयोजयेते। सायं सुपेशसा शोभनरूपेण सञ्जानाने संयोजयेते, तथा सरस्वत्या समञ्जाते संयोजयेते॥

अथाष्टमीमाह। "पातन्नो अश्विना दिवा। पाहि नक्तꣳ सरस्वति [२]। दैव्या होतारा भिषजा। पातमिन्द्रꣳ सचा सुते" इति। हे अश्विनौ दिवा नो अस्मान् पातम्। हे सरस्वति नक्तमस्मान् पाहि। दैव्यहोतृशब्दवाच्यौ हे अष्टमप्रयाजदेवौ युवां भिषजौ चिकित्सकौ सचा परस्परं संयुक्तौ सुते प्रवृत्तेऽस्मिन् कर्म्मणि इन्द्रं पातम्॥

नवमीमाह। "तिस्रस्त्रेधा सरस्वती। अश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्रुता सोमम्। इन्द्राय सुषुवुर्मदम्" इति। हे अश्विनौ सरस्वती भारतीडेत्येतास्तिस्रो नवमप्रयाजदेवताः, त्रेधा लोकत्रयरूपेण वर्त्तमानाः परिस्रुता परिस्रवन्त्या सुरया सहितं तीव्रं तीव्रगन्धोपेतं सोमं सोमसदृशं मदं मदकरं हविः इन्द्राय सुषुवुः इन्द्रार्थं सम्पादितवत्यः॥

दशमीमाह। "अश्विना भेषजं मधु। भेषजन्नः सरस्वती। इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियम्। रूपꣳ रूपमधुः सुते" इति। यावेतावश्विनौ या च सरस्वती योऽपि त्वष्टा दशमप्रयाजदेवः ते सर्व्वे मिलित्वा भेषजं सर्व्वेषामौषधरूपं मधु मधुरं नो